

РЕШЕНИЕ

№ 31680

гр. София, 29.09.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав, в
публично заседание на 16.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елица Райковска

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **867** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на М. Л. П. срещу Заповед № 60/07.01.2025 г., издадена от мл. автоконтрольор във 2ра група, 2ри сектор в отдел Пътна полиция при СДВР, за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ по чл. 171, т. 2а, б. „б“ от ЗДвП. Моли ПАМ да бъде отменена. Претендира разноски. Представя списък /л. 64/.

Ответникът не взема становище.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С атакуваната заповед от 07.01.2025 г. /л. 16/ на П. е наложена ПАМ за това, че управлява МПС след употреба на наркотични вещества или техни аналози.

На лицето е съставен Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ от 07.01.2025 г. (л. 15). В същия е отбелязано, че жалбоподателят е тестван с техническо средство дръгтест 5000, пробата от който е отчела положителен резултат за наличието на амфетамин и др. наркотични вещества /л. 20/.

На П. е издаден талон за кръвно изследване /л. 18/.

Изготвена е съдебна химико-токсикологична експертиза /л. 60/. В същата е отразено, че от извършените изследвания на предоставените проби кръв и урина от П. на 07.01.2025 г. не се установява присъствие на алкохол и наркотични вещества.

Представени са заповеди за компетентност /л. 25 и сл./.

От правна страна съдът намира следното:

На основание чл. 172, ал. 1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1 от същия закон се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Определянето на тези служби е в правомощията на министъра на вътрешните работи, с оглед разпоредбата на чл. 165, ал. 1 от ЗДвП.

С оглед представените заповеди, съдът намира, че атакуваният административен акт е издаден от компетентен орган и в предвидената писмена форма.

Според чл. 171, т. 2а, б. „б“ от ЗДвП /в приложимата редакция/ за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага ПАМ – прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или е употребил наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да му бъде извършена проверка с техническо средство и/или с тест за установяване концентрацията на алкохол и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за извършване на химическо и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или за употреба на наркотични вещества или техни аналози – за срок от 6 месеца до една година.

В случая резултатите от техническото средство, с което е отчетено наличие на наркотични вещества, са оспорени посредством даването на кръвна проба в темпоралния периметър, посочен в талона за кръвно изследване, видно от описа на данните от значение за токсикохимичната експертиза.

Редът, по който се установява употребата на наркотични вещества или техни аналози, е регламентиран в Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози. Съгласно чл. 3а от Наредбата установяването на употребата на наркотични вещества или техни аналози се извършва с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване, когато: 1. лицето откаже извършване на проверка с техническо средство или тест; 2. лицето не приема показанията на техническото средство или теста; 3. физическото състояние на лицето не позволява извършване на проверка с техническо средство или тест. Значението на резултатите от химико-токсикологичното лабораторно изследване е подчертано с разпоредбата на чл. 23, ал. 1 от Наредба № 1/19.07.2017 г., предвиждаща, че именно резултатът от това изследване е определящ по отношение на констатацията за употреба на наркотични вещества.

Настоящият случай е именно такъв и приетата токсикохимична експертиза безспорно установява, че лицето не е употребило наркотични вещества. Съдът кредитира заключението, което е изготвено по установения в Наредба № 17/2017 г. ред, като същото не е оспорено от ответника. То опровергава записаното в докладната записка предположение, че П. е употребил наркотични вещества, както и резултата от техническото средство Дръгтест.

Експертизата е категорична и не съдържа никакво съмнение досежно наличието на наркотици.

По изложените съображения ЗПАМ се явява незаконосъобразна и подлежи на отмяна.

Само за пълнота на мотивите настоящият състав не споделя възраженията на процесуалния представител на жалбоподателя, че ЗПАМ подлежи на отмяна, тъй като не бил изчакал резултатът от кръвната проба. Функцията на ПАМ е превантивна и пречатваща. Административната превенция временно възпрепятства възможността да се извърши друго нарушение. Характерът на ПАМ е сходен на обезпечителните мерки в гражданския и наказателния процес, които не изискват

безспорна доказаност на претенцията/обвинението, а единствено вероятна основателност на същата. В случая, резултатът от дръгтеста е достатъчен, за да се приложи ПАМ, в какъвто смисъл е и разпоредбата на чл. 171, т. 2а, б. „б“ от ЗДвП, която не изисква наличието на наркотични вещества да е установено посредством кръвна проба. На съда е известно, че са налице много случаи, при които резултатът от дръгтеста е положителен, а този от кръвното изследване – отрицателен за наркотици. Честотата на такива разлики в резултатите и причината за тях е извън предмета на настоящия процес и е въпрос, който следва да бъде решен законодателно, или административно в рамките на МВР, включително чрез използване на друг вид технически средства. Но всичко това на този етап при съществуващата законодателна уредба не може да дерогира функцията на ПАМ и задължението за административния орган да я издаде при наличието на АУАН с обвързваща съгл. чл. 189, ал. 2 от ЗДвП доказателствена сила и положителен резултат от Дръгтест.

При този изход на спора искането на жалбоподателя за разноси се явява основателно, поради което ответникът следва да бъде осъден да му заплати направените такива за адвокатско възнаграждение в размер на 1000 лева и 10 лева – държавна такса, съгласно приложения списък и доказателства за направени разноси в претендирания размер.

Така мотивиран, Административен съд София-град, 13 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на М. Л. П. Заповед № 60/07.01.2025 г., издадена от мл. автоконтрольор във 2ра група, 2ри сектор в отдел Пътна полиция при СДВР, за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2а, б. „б“ от ЗДвП.

ОСЪЖДА СДВР да заплати на М. Л. П., ЕГН [ЕГН], направените по делото разноси за адвокатско възнаграждение и държавна такса в размер общо на 1010 лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване съгл. чл. 172, ал. 5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: